

РЕШЕНИЕ

№ 789

гр. В., 14.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – В., IV СЪСТАВ НО, в публично заседание на двадесет и девети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Андрей Ж. Дечев

при участието на секретаря Павлинка Н. Йорданова
като разгледа докладваното от Андрей Ж. Дечев Гражданско дело № 20231320100236 по описа за 2023 година

Делото е образувано въз основа на искова молба от "Й.Б." ЕАД, с предходно наименование „Т.Б.“ ЕАД, е предявил срещу Б. А. Ф. по заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № 603/05.07.2022 г. по ч.гр.д. № 1327 /2022 г. по описа на Районен съд –В..

Ищецът "Й.Б." ЕАД, с предходно наименование „Т.Б.“ ЕАД, чрез адв. З.Ц. – АК-С., е предявил срещу Б. А. Ф. искове с правно основание чл. 124, ал. 1 вр. чл. 422, във вр. с чл. 415, ал. 1 от ГПК, за признаване за установено между страните, че ответникът Б. А. Ф. дължи на „Й.Б.“ ЕАД, както следва: сумата от 563.27 лв./петстотин шестдесет и три лева и двадесет и седем стотинки/, законната лихва от датата на подаване на заявлението в съда – 01.07.2022г. до окончателното изплащане на сумата, разноски 25,00 / двадесет и пет лева / за държавна такса и 360,00 лв. / триста и шестдесет лева / за адвокатско възнаграждение.

Вземането произтича от следните обстоятелства : Договор за мобилни услуги № 621320327 от 09.03.2019г., Договор за мобилни услуги № 621320366 от 09.03.2019г. и Договор за мобилни услуги № 621566001 от 09.05.2019г.

Претендират се и разноски, направени от ищеца в настоящото производство.

Основателността на претенцията си обосновава с обстоятелството, че между страните били сключени описаните по-горе договори, като за процесните задължения, за които били издадени надлежни фактури, липсвали плащания.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът не се е възползвал от възможността да подаде отговор на исковата молба.

Съобразно нормата на чл. 154, ал. 1 ГПК доказателствената тежест по исковете е за ищеца, който следва при условията на пълно и главно доказване да установи възникването на съответните облигационни отношения между страните, наличието на съответно валидно възникнало задължение за заплащане на сумите и настъпил падеж. В тежест на ответника е да докаже погасяване на дълга на падежа. Извън горното всяка от страните следва да докажат фактите и обстоятелствата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици.

Моли се да се осъди ответника да заплати сторените съдебно-деловодни разноски по ч.гр.д. № 1327 /2022г. по описа на ВРС и по настоящото производство.

Основателността на претенцията си обосновава с обстоятелството, че между страните били сключени описаните по-горе договори, като за процесните задължения, за които били издадени надлежни фактури, липсвали плащания.

Дружеството е подало пред ВРС заявление по чл. 410 от ГПК за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение и изпълнителен лист против ответника за процесната сума, въз основа на което е образувано ч. гр. дело 1327 /2022 г. по описа на съда и е издадена заповед за изпълнение. В срока по чл. 414, ал. 2 от ГПК едноличният търговец не възразил срещу заповедта за изпълнение, като е залепено уведомление по чл. 47 от ГПК и длъжникът не се е явил в съда за връчване на книжата по делото, като в срока по чл. 415, ал. 1 от ГПК дружеството е предявило настоящия иск.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК назначеният особен представител на ответника се е възползвал от възможността да подаде отговор на исковата молба. е депозирал писмен отговор на исковата молба, с който оспорва исковете. Оспорва всички факти и обстоятелства, въз основа на които ищецът основава исковата си претенция, включително твърдението за наличие на валидно облигационно отношение. Релевира възражение за изтекла погасителна давност. Позовава се на неравноправни клаузи в сключените договори, като прави възражение в тази насока. Оспорва подписите на ответника. Заявява, че ще се ползва от писмените доказателства. Моли съда да отхвърли изцяло предявените искове.

Ищецът, редовно призован, не изпраща процесуален представител. От него е постъпила молба, с която моли да се уважат предявените искове.

Особеният представител на ответника в с.з. поддържа отговора по исковата молба и моли да се отхвърлят предявените искове като неоснователни и недоказани.

Видно от представения договор за мобилни услуги е, че „Й.Б.“ ЕАД се задължило да предоставя чрез своята обществена далекосъобщителна мрежа, на ответника, мобилни услуги. Потребителят декларира, че е запознат с Общите условия на дружеството за предоставяне на мобилни услуги. В договора е предвидено, че в случай на прекратяване на договора по вина или по инициатива на потребителя, последният дължи неустойка в размер на сумата от три месечни такси за съответния абонаментен план за всяка една СИМ-карта до края на срока на договора. Видно от представените Общи

условия на „Й.Б.“ ЕАД за взаимоотношенията с потребителите на мобилни телефонни услуги е, че е предвидено задължение за потребителя да заплаща определените цени по начин и срокове, предвидени от ОУ. При неспазване на което и да е задължение от ОУ, ищецът има право незабавно да ограничи предоставянето на услугите или да прекрати едностранно индивидуалния договор с потребителя.

Доказа се, че страните по делото са насрещни страни по валидно двустранно облигационно правоотношение, представляващо търговска сделка по смисъла на чл. 286 от ТЗ, създадено чрез сключване при условията на чл. 298 от ТЗ (търговска сделка при общи условия) на индивидуален договор от договор за мобилни услуги с предпочетен номер за предоставяне на обществени електронни съобщителни услуги. По силата на същия, ищецът, като доставчик, се задължил да предоставя на ответника, като потребител, услуги от собствената си мобилна мрежа, срещу насрещно задължение на последния да заплаща цената на тези услуги.

Предвидената тригодишна погасителна давност не е изтекла в случая, като заявлението по чл. 410 от ГПК е подадено преди да изтече давността за процесното вземане.

По делото се установи, че ответникът Г. не изпълнил това свое задължение и дължи сума, представляваща неплатената в срок цена на предоставени и таксувани далекосъобщителни услуги по Договор за мобилни услуги № 621320327 от 09.03.2019г., Договор за мобилни услуги № 621320366 от 09.03.2019г. и Договор за мобилни услуги № 621566001 от 09.05.2019г.

Предвид така установеното по-горе, съдът намира, че искът по чл. 124, ал. 1, във вр. с чл. 422, ал. 1 вр. чл. 415, ал. 1 от ГПК, се явява основателен и доказан. Ето защо, по отношение на страните следва да бъде признато за установено, че съществува вземане на „Йеттел България“ ЕАД гр. С. от Б. А. Ф. с ЕГН: ***** и адрес: гр.В., ул. „К.Ф.“, №28 за парична сума в размер на 563.27 лв./петстотин шестдесет и три лева и двадесет и седем стотинки/, законната лихва от датата на подаване на заявлението в съда – 01.07.2022г. до окончателното изплащане на сумата, по заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № 603/05.07.2022г. по гр.д. №1327/2022г. по описа на ВРС по описа на Районен съд –В., представляваща неплатената в срок цена на предоставени и таксувани далекосъобщителни услуги, по договора, сключен между страните.

При направеното искане от ищеца, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на „Й.Б.“ ЕАД гр. С. направените разноски по настоящото исково производство в размер на разноски от 25,00 / двадесет и пет лева / за държавна такса и 480,00 лв. / четиристотин и осемдесет лева / за адвокатско възнаграждение, както и по заповедното производство сумата в размер на разноски 25,00 / двадесет и пет лева / за държавна такса и 360,00 лв. / триста и шестдесет лева / за адвокатско възнаграждение, по заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № 603/05.07.2022г. по гр.д. №1327/2022г. по описа на ВРС по описа на Районен съд –В..

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на Б. А. Ф. с ЕГН: ***** и адрес: гр.В., ул. „К.Ф.“, №28, обл. В. и „Й.Б.“ ЕАД с предходно наименование Т.Б. ЕАД, с ЕИК : 130460283, със седалище гр. С., адрес на управление гр. С. 1766, район М., ж.к. М. 4, Бизнес Парк С., сграда 6, представлявано от представлявано от М.С. и Д.К.К., че съществува вземане на „ЙЕТТЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД от Б. А. Ф. с ЕГН: ***** и адрес: гр.В., ул. „К.Ф.“, №28 , в размер и валута: сумата от 563.27 лв./петстотин шестдесет и три лева и двадесет и седем стотинки/, законната лихва от датата на подаване на заявлението в съда – 01.07.2022г. до окончателното изплащане на сумата, по заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № 603/05.07.2022г. по гр.д. №1327/2022г. по описа на ВРС по описа на Районен съд –В..

ОСЪЖДА Б. А. Ф. с ЕГН: ***** и адрес: гр.В., ул. „К.Ф.“, №28, обл. В., да заплати на „Й.Б.“ ЕАД гр. С., направените разноски в настоящото производство, в размер на 25,00 / двадесет и пет лева / за държавна такса и 480,00 лв. / четиристотин и осемдесет лева / за адвокатско възнаграждение по гр. д. № 236/2023г. по описа на ВРС.

ОСЪЖДА Б. А. Ф. с ЕГН: ***** и адрес: гр.В., ул. „К.Ф.“, №28, обл. В., да заплати на „Й.Б.“ ЕАД гр. С., направените разноски по гр.д. №1327/2022г. по описа на ВРС, в размер на сумата за разноски в размер на 25,00 / двадесет и пет лева / за държавна такса и на 360,00 лв. / триста и шестдесет лева / за адвокатско възнаграждение, по заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № 603/20.12.2022г. гр.д. №1327/2022г. по описа на ВРС по описа на Районен съд –В..

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок пред ВОС, считано от връчването на съобщенията до страните.

Съдия при Районен съд – В.: _____